

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Про ратифікацію Конвенції про захист прав і основних свобод людини 1950 року, Першого протоколу та протоколів № 2, 4, 7 та 11 до Конвенції : Закон України від 17 лип. 1997 р. № 475/97-ВР // Відомості Верховної Ради України (ВВР). – 1997. – № 40. – Ст. 263.
2. Конституции государств Европы: В 3 т. Т. 3 / Под общ. ред. и со вступительной статьей директора Института законодательства и сравнительного правоведения при Правительстве Российской Федерации Л.А. Окунькова. – М.: Издательство НОРМА, 2001. – 792 с.
3. Европейский Суд по правам человека и защита свободы слова в России / [Под ред. Г. В. Винокурова и др.] – М. : Институт проблем информационного права, 2002. – Т. 1 – 324 с.
4. Крылов А. В. Проблемы использования возможностей средств массовой информации при расследовании преступлений / А. В. Крылов // Российский следователь. – 2003. – № 3. – С. 3–6.
5. Галушко Р. И. Телевидение в капиталистических странах / Р. И. Галушко. – М., 1980. – 286 с.
6. Махов Ф. С. США: Молодежь и преступность / Ф. С. Махов. – М., 1972. – 152с.
7. Прокофьев В. Ф. Тайное оружие информационной войны: атака на подсознание / В. Ф. Прокофьев. – М. : Синтег, 2003. – 408 с.
8. Конфліктологія : підруч. для студ. вузів / Л. М. Герасіна та ін. – Харків : Право, 2002. – 256 с.
9. Кузнцова О. Д. Правовой захист малолітніх і дітей від шкідливого впливу ЗМІ в Україні та за кордоном / О. Д. Кузнцова. – Київ : Вид-во Нац. ун-ту внутр. справ, 2005. – 136 с.
10. Конституции государств Европы: В 3 т. Т. 1 / Под общ. ред. и со вступительной статьей директора Института законодательства и сравнительного правоведения при Правительстве Российской Федерации Л.А. Окунькова. – М.: Издательство НОРМА, 2001. – 824 с.
11. Зарубежный опыт защиты детей и подростков в сфере телевидения и радиовещания. Материалы парламентских слушаний на тему «Защита прав детей и молодежи и средства массовой информации» / [Подг. Ефимовой Л.]. – М., 1999. – 235 с.
12. Конституции государств Европы: В 3 т. Т. 2 / Под общ. ред. и со вступительной статьей директора Института законодательства и сравнительного правоведения при Правительстве Российской Федерации Л.А. Окунькова. – М.: Издательство НОРМА, 2001. – 840 с.
13. Зарубежный опыт защиты детей и подростков в сфере телевидения и радиовещания. Материалы парламентских слушаний на тему «Защита прав детей и молодежи и средства массовой информации» / [Подг. Ефимовой Л.]. – М., 1999. – 235 с.
14. Законы и практика средств массовой информации в одиннадцати демократиях мира (сравнительный анализ). – М. : Права человека, 1998. – 230 с.
15. Леоненко В. В. Преступность среди несовершеннолетних и молодежи в капиталистических странах / В. В. Леоненко. – Киев : Наук. думка, 1976. – 115 с.
16. Бачило И.Л. Информационное право. Основы практической информатики. – М.: Юринформцентр, 2001. – 325 с.; Садовничий В. А. Информационная безопасность: новые угрозы мировому сообществу // Глобальная информатизация и безопасность России. Материалы круглого стола «Глобальная информатизация и социально-гуманитарные проблемы человека, культуры, общества». Москва, МГУ, октябрь 2000. – М.: Изд-во Московского университета, 2001. – 386 с.; Стрельцов А.А. Обеспечение информационной безопасности России. Теоретические и методологические основы. – М.: МЦНМО, 2002. – 239 с.

СОЦІАЛЬНО-ПРАВОВИЙ СТАТУС І ФУНКЦІЇ ГРОМАДСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ ЯК СУБ'ЄКТІВ ЗАХИСТУ СУСПІЛЬНОЇ МОРАЛІ

Новицька Н.Б.

(кандидат юридичних наук, старший науковий співробітник, член Національної експертної комісії України з питань захисту суспільної моралі)

Анотація. Досліджується сучасний стан та перспективи розвитку діяльності громадських організацій у сфері захисту суспільної моралі в Україні та фактори, що впливають на їх діяльність. Здійснено спробу оптимізації правового механізму взаємовідносин держави й громадських організацій як одного з найважливіших суб'єктів захисту суспільної моралі.

Ключові слова: громадські організації, суспільна мораль, інформаційна політика, засоби масової інформації, соціальна реклама, українське суспільство.

Аннотация. Исследуется современное состояние и перспективы развития деятельности общественных организаций в сфере защиты общественной морали в Украине и факторы влияющие на их деятельность. Осуществляется попытка оптимизации правового механизма взаимодействия государства и общественных организаций как одного из самых важных субъектов защиты общественной морали.

Ключевые слова: общественные организации, общественная мораль, информационная политика, средства массовой информации, социальная реклама, украинское общество.

Annotation. It is researched the current situation and perspectives of development of public organization activities in sphere of public moral protection in Ukraine and factors that are influencing their activities. It is made the legal mechanism optimization of interrelation between state and public organizations as one of most important subjects of public moral protection.

Key words: public organizations, public moral, information policy, media, social advertisement, Ukrainian society.

Постановка проблеми. Сьогодні не потребує доведення та обґрунтування твердження що в українському суспільстві наявна криза, насамперед, у суспільно-політичній та духовній сферах. Інформація, що не контролюється, може перетворюватися на надзвичайно ефективну зброю, яка знищує не людину, а механізми взаємодії людини й суспільства, перш за все соціокультурні й моральні[1]. Отже виникає потреба розгляду впливу інформаційних потоків на суспільну мораль та визначення кола суб'єктів, які

можуть протистояти такому негативному впливу. Держава сьогодні повинна чітко усвідомити, що формування духовних основ інформаційного суспільства, захист суспільної моралі неможливо реалізувати повною мірою без активної участі суспільства. Погоджуємося з Сірик Д., що участь громадських об'єднань в управлінні державними справами дає змогу забезпечити такі істотні характеристики органів влади, як публічність, відкритість, взаємодія з громадянським суспільством, орієнтація на суспільну підтримку, запобігання конфліктам тощо. Тому залучення громадськості до процесу державного управління юридична наука завжди розглядала як найважливішу складову правового статусу громадянина, що дає можливість діяти заради суспільного блага [2, с. 48].

Саме громадські організації повинні запобігати моральній деградації українського суспільства. Їх діяльність має бути спрямована на формування національних моральних цінностей. Тому особливої актуальності набуває питання щодо ролі та місця громадських організацій у системі захисту суспільної моралі.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Розглядувана проблематика є предметом дослідження вітчизняних і зарубіжних учених. З філософської точки зору мораль в інформаційному суспільстві розглянув Семиколенов В. Н. [3], управлінський вимір генези духовної культури став предметом дослідження Чукут С.А. [4], розвитку державної політики у сфері суспільної моралі присвячено працю Т. Безверхої[1], вивченню ролі громадських організацій в становленні громадянського суспільства приділяв увагу Теслицький А.М. [5], найбільш комплексно досліджував правове забезпечення захисту суспільної моралі В.В. Костицький[6]. Разом з тим дослідженню ролі громадських організацій в захисті суспільної моралі необхідної уваги приділено не було.

Мета статті. Дослідити сучасний стан та перспективи розвитку діяльності громадських організацій у сфері захисту суспільної моралі в Україні та фактори, що впливають на неї.

Виклад основного матеріалу. Базовим принципом демократичного суспільства є принцип свободи слова. І дотримання цього принципу вимагає демократичне суспільство. У статті 34 Конституції України кожному громадянину гарантується право на свободу думки і слова, на вільне вираження своїх поглядів і переконань. Кожен має право вільно збирати, зберігати, використовувати і поширювати інформацію усно, письмово або в інший спосіб - на свій вибір.

Як член соціуму особа реалізовуючи своє конституційне право на свободу думки і слова, на вільне вираження своїх поглядів і переконань повинна діяти з урахуванням інтересів інших учасників, які також для задоволення власних інтересів реалізують надані їм права, та не порушувати їх. Тому стаття 34 Конституції України містить обмеження даного права в інтересах національної безпеки, територіальної цілісності або громадського порядку з метою запобігання заворушенням чи злочинам, для охорони здоров'я населення, для захисту репутації або прав інших людей, для запобігання розголошенню інформації, одержаної конфіденційно, або для підтримання авторитету і неупередженості правосуддя.

Тенденція до зниження загального морального рівня вітчизняного інформаційного продукту очевидна. Безперервний потік насильства, жорстокості, культ сексу та криміналітету, представники злочинного світу вже давно стали національними героями. На ці процеси слід звернути серйозну увагу. Одним з чинників негативного впливу на інформаційно-психологічну безпеку людини, зокрема, дитини також є неетична за змістом реклама. Не меншу загрозу для формування здорового світогляду та життєвих настанов становить Інтернет, з якого кожен громадянин може почерпнути потрібну інформацію, яка його цікавить. Однак, через Інтернет може також безперешкодно поширюватись різноманітні деструктивні ідеї – від неонацизму до сексуальних збочень. Заради справедливості потрібно визнати, що ми в цьому не самотні: те, що відбувається на вітчизняному телебаченні, - частина світового процесу. Однак, це не може

виправдовувати нас. Отже, проблема впливу інформаційного суспільства на мораль складна й неоднозначна.

Вагома роль у соціально-психологічному та громадсько-політичному розвитку суспільства належить громадським організаціям, що виникають на засадах вільного волевиявлення громадян та на підставі спільних інтересів. Вони є основою сучасної моделі громадянського суспільства. У сьогочасній термінології поняття “громадська організація” закріпилося перш за все за непрофесійними організаціями, які ставлять перед собою досить складні професійні завдання. За їх кількістю, структурованістю, змістом роботи, правами й повноваженнями ми можемо судити, головним чином, про наявність та рівень громадянського суспільства та ступінь розвитку його демократичних засад.

Сьогодні в Україні у відповідності з концептуальними положеннями базових міжнародних документів створюються та розвиваються громадські організації, які розглядаються своєрідний інститут громадянського суспільства який може формувати суспільну думку, підтримувати та пропагувати моральні цінності а також засуджувати антиморальні прояви.

Громадська думка – це сукупність поглядів індивідів стосовно проблеми, яка зачіпає інтереси певної групи людей. Вона практично завжди займає конкретну позицію щодо питань, які цікавлять спільноту, і тим самим акумулює в собі «неписані» закони цього суспільства [7, с 28-29]. Громадська думка функціонує в суспільстві шляхом прищеплювання індивідам норм, цінностей і правил поведінки в суспільстві [7, с. 28-29]. Отже суспільна думка є надзвичайно важливою для кожної людини, можна навіть сказати, що на підсвідомому рівні. Вона постійно спостерігає за людиною, нагадуючи їй про ті санкції, які можуть бути застосовані у випадку порушення вимог суспільства тобто норм моралі. Доволі часто саме фактор суспільної думки зупиняє людину діяти так як вона того хоче, та водночас спонукає до загальноприйнятої діяльності.

Важливою складовою суспільного фактору, що впливає на громадянську позицію людини є громадські організації. У своїй діяльності вони орієнтуються на активних громадян, молодь і залучають їх до своїх проектів. Опосередковано громадські організації також охоплюють пасивну частину суспільства, пропонуючи долучитися до заходів у якості глядачів. Таким чином зіштовхуючи з мертвої точки активність тієї чи іншої особистості, вони здійснюють вагомий вклад у активізацію її громадянської свідомості. Як правильно зазначає А. Русаков, «громадські, некомерційні організації - це найбільш організована частина громадян, яка, використовуючи власні ресурси, зобов'язується розв'язувати найскладніші проблеми добровільно, відповідально та професійно. Явною перевагою виконання соціальних послуг є те, що громадські організації пропонують нові, раціональні і прийнятніші підходи у розв'язанні проблем» [8, с. 87].

Конституцією та Законами України громадянам надано право на громадську діяльність, яка передбачає принципово нові стосунки у суспільстві, відкриті, демократичні, в основі яких лежить реалізація та захист прав людини. У сьогочасній термінології поняття “громадська організація” закріпилося перш за все за непрофесійними організаціями, які ставлять перед собою досить складні професійні завдання. За їх кількістю, структурованістю, змістом роботи, правами й повноваженнями ми можемо судити, головним чином, про наявність та рівень громадянського суспільства та ступінь розвитку його демократичних засад.

Мета і конкретні завдання громадських організацій визначаються з урахуванням таких конституційних принципів: – носієм суверенітету і єдиним джерелом влади в Україні є народ; – суспільне життя в Україні ґрунтується на засадах політичної, економічної та ідеологічної багатоманітності; – держава гарантує свободу політичної діяльності, не забороненої Конституцією і законами України; – кожному гарантується право на свободу думки і слова, на вільне вираження своїх поглядів і переконань; – кожен має право на свободу світогляду на віросповідання; – громадяни України мають право на

свободу об'єднання у політичні партії та громадські організації; – усі об'єднання громадян рівні перед законом.

Кожна громадська організація виконуючи свої функції має соціальне призначення. Так соціальне призначення громадської організації як суб'єкта захисту суспільної моралі можна також розглядати як сукупність складових її діяльності, спрямованих на:

- самоорганізацію добровільної сумісної взаємодії з іншими;
- перетворення оточуючої дійсності, вирішення різних актуальних проблем;
- рефлексія та самовдосконалення в ситуації публічного представлення результатів;
- засвоєння у соціальній взаємодії суспільно важливих цінностей.

Оскільки кожна громадська організація має свої статутні документи, у яких задекларовані мета, напрями та зміст діяльності організації, застосувавши метод співставлення програмних документів всеукраїнських, регіональних та місцевих громадських організацій, ми провели контент-аналіз їх змісту виокремивши напрями діяльності громадських організацій, які вони реалізують в умовах місцевих громад:

- формування активної життєвої позиції особистості;
- виховання гуманної особистості, свідомого громадянина України;
- забезпечення гармонії фізичного, духовного та інтелектуального розвитку громадян;
- захист прав та свобод людини, створення умов для їх самореалізації;
- організація змістовного дозвілля, формування здорового способу життя;
- пропагування традиційних моральних цінностей;
- профілактика негативних явищ у суспільному житті;
- залучення дітей до суспільно корисних справ.

Отже, можемо зазначити, що громадські організації - один із важливих суб'єктів захисту суспільної моралі. Їхня участь у цьому процесі насамперед консультативна та представницька. Не маючи повноважень ухвалювати остаточні рішення щодо визначення державної політики у сфері захисту суспільної моралі, ці організації вступають у взаємодію з Національною експертною комісією України з питань захисту суспільної моралі. У процесі такої взаємодії вони впливають, здійснюють тиск, громадський контроль та оцінку.

У демократичному суспільстві має відбуватися повноцінне партнерство держави та недержавного сектора, створюючи сприятливі умови для розкриття громадського потенціалу й спрямування соціальної активності.

Реальні умови, які склались в Україні, доводять, що саме громадські організації сьогодні показують себе найбільш спроможними та дієвими суб'єктами представництва та захисту інтересів громадян. Громадські організації все більше усвідомлюють свою місію здійснення повновладдя українського народу та безумовного забезпечення дотримання та реалізації прав, свобод та інтересів громадян, що свідчить про поступове, але невпинне формування в Україні громадянського суспільства. Умови та ефективність діяльності громадських організацій завжди тісно поєднані з конкретними завданнями, які стоять перед суспільством на певному етапі його розвитку, та можуть виступати індикатором дотримання верховенства права та розбудови громадянського суспільства.

З метою реалізації та додержання вимог чинного законодавства у сфері захисту суспільної моралі, обігу продукції і видовищних заходів сексуального чи еротичного характеру, продукції, що містить пропаганду культу насильства, жорстокості і порнографії, в Україні створено Національну експертну комісію України з питань захисту суспільної моралі. Вона є відповідальною за утвердження здорового способу життя, належного стану моральності суспільства, контролює обіг продукції і видовищних заходів сексуального чи еротичного характеру. Діяльність Національної експертної комісії України з питань захисту суспільної моралі спрямована на піднесення культури та духовності українського народу, утвердження здорового способу життя та належного стану моральності в суспільстві, виховання майбутніх поколінь на основі традиційних

духовних і культурних цінностей, уявлень про добро, честь, гідність, громадський обов'язок, совість, справедливість, на засадах етичних норм і правил поведінки, що склалися у суспільстві. Як позитивний елемент необхідно відзначити що, Національна експертна комісія з питань захисту норм суспільної моралі має державно-громадський статус, адже до її складу входять чимало представників інтелігенції, діячів культури і мистецтва, громадські діячів і журналістів, які працюють на громадських засадах і за свою роботу не отримують зарплатні з держбюджету. Діяльність цієї громадської складової НЕК України з питань захисту норм суспільної моралі забезпечує нечисленний апарат державних службовців, які займаються здебільшого технічним забезпеченням функціонування Комісії. Така організація роботи комісії забезпечує демократичний спосіб прийняття нею рішень, дозволяючи збалансувати механізм державного нагляду за обігом інформаційної продукції з демократичними засадами громадянського суспільства.

Разом з тим досягнення поставлених перед НЕК завдань можливе лише за тісної співпраці громадськими організаціями. Саме тому з метою координації зусиль державних органів та громадськості у регіонах, залучення громадських організацій до здійснення заходів, спрямованих на розвиток духовності та утвердження моральних засад співжиття починаючи з 2008 року створені громадські колегії (регіональні комісії) з питань захисту суспільної моралі. Положення про які затверджено рішенням Національної комісії від 15 липня 2008 року № 2. У 2013 року продовжили свою роботу 24 громадські колегії (регіональні комісії) з питань захисту суспільної моралі. Наразі не створені громадські колегії лише у Донецькій, Луганській областях.

До складу Громадських колегій входять як представники місцевих державних органів так і відомі в регіоні діячі культури, мистецтва, науки і освіти, психіатри, сексопатологи, фахівці у галузі інформації та інші.

Основними завданнями Громадської колегії є:

підготовка та внесення до Національної експертної комісії України з питань захисту суспільної моралі пропозицій щодо вдосконалення нормативно-правової бази у зазначених сферах;

проведення попередньої експертизи продукції, видовищних заходів сексуального чи еротичного характеру та продукції, що містить елементи або пропаганду культури насильства, жорстокості, порнографії;

проведення аналізу процесів і тенденцій, що відбуваються у сфері захисту суспільної моралі,;

здійснення контролю за дотриманням законодавства у сфері захисту суспільної моралі.

проведення аналізу теле-, радіо- і відеопродукції, репертуару кінотеатрів, кіно- і відеоустановок, відеозалів, продукції друкованих засобів масової інформації, а також видовищних заходів на їх відповідність вимогам законодавства у сфері захисту суспільної моралі;

вжиття заходів до запобігання розповсюдженню та заборони демонстрації фільмів, програм, інформаційних матеріалів, видовищних заходів, які можуть завдати шкоди суспільній моралі;

надання консультаційної допомоги фізичним і юридичним особам з питань державного регулювання і контролю за обігом продукції і видовищними заходами сексуального чи еротичного характеру;

здійснення забезпечення роботи з питань розвитку духовності та зміцнення моральних засад громадян;

проведення роботи із залучення дитячих і молодіжних громадських організацій до здійснення заходів, спрямованих на розвиток духовності та зміцнення моральних засад громадян;

проведення разом з правоохоронними органами перевірок діяльності засобів масової інформації, юридичних осіб усіх форм власності, що займаються організацією

видовищних заходів та діяльністю з обігу продукції сексуального чи еротичного характеру або такої, що містить елементи насильства і жорстокості;

порушення питань про припинення дії ліцензії на провадження діяльності з обігу продукції і проведення видовищних заходів сексуального чи еротичного характеру за умови виявлення порушень законодавства у сфері захисту суспільної моралі.

Для оперативного, глибокого вивчення питань, які є предметом розгляду на засіданнях Регіональної комісії, створюються постійні і тимчасові робочі групи з числа членів Регіональної комісії із залученням учених та провідних фахівців (за згодою) у відповідних галузях.

Регіональна колегія систематично інформує громадськість через засоби масової інформації про свою діяльність, прийняті рішення та стан їх виконання.

Крім того при НЕК України з питань захисту суспільної моралі створені Науково-консультативні ради.

НКР відповідно до покладених на неї завдань:

здійснює розгляд нових пріоритетних напрямів концепції захисту суспільної моралі та засад державної політики з обігу продукції сексуального характеру, а також регулювання відповідних відносин та надає пропозиції щодо форм і методів їх здійснення та впровадження;

здійснює оцінку перспектив розвитку аналізу процесів і тенденцій, що відбуваються у сфері захисту суспільної моралі, їх актуальність і новизну та вирішує питання їх доцільності для розробки рекомендацій органам державної влади та місцевого самоврядування по правовому регулюванню цих процесів і тенденцій;

розглядає удосконалення контролю за дотриманням чинного законодавства України у сфері захисту суспільної моралі та надає методичну й консультаційну допомогу;

здійснює координацію розробки пріоритетних напрямів міжнародних договорів України з питань захисту суспільної моралі;

сприяє забезпеченню єдиного методологічного підходу у вирішенні питань теорії та практики експертизи продукції і видовищних заходів сексуального чи еротичного характеру та впровадженню нововведень з підготовки висновків про відповідність такої продукції чинному законодавству про захист суспільної моралі й можливості її обігу на території України;

організовує розгляд спірних питань експертної практики;

здійснює методичну допомогу в організації експертної роботи;

вносить пропозиції керівництву Національної комісії щодо узагальнення експертної практики та вдосконалення цієї форми діяльності;

сприяє встановленню та підтриманню зв'язків, а також організовує обмін інформаційними матеріалами з судово-експертними установами міністерств, інших центральних органів виконавчої влади;

бере участь в організації та підготовці семінарів, науково-практичних конференцій з актуальних проблем захисту суспільної моралі, організовує обмін досвідом;

бере участь у розробці програм підготовки експертних кадрів та розгляді пропозицій до планів стажування відповідних працівників апарату Національної комісії;

здійснює аналіз міжнародного й вітчизняного досвіду в сфері захисту суспільної моралі;

сприяє міжнародному співробітництву в сфері захисту суспільної моралі;

надає за своєю ініціативою, за дорученням Національної комісії консультаційну, інформаційну та іншу допомогу з питань, що належать до її компетенції.

У рамках співпраці з громадськими організаціями Національною комісією організовуються зустрічі з представниками недержавних організацій. За результатами зустрічей з числа її учасників були сформовані робочі групи за різними напрямами подальшої діяльності, серед яких: щодо популяризації здорового способу життя та

проведення антиалкогольної кампанії в Україні, протидії насильству в інформаційному просторі, створення нової редакції Концепції захисту суспільної моралі в Україні та ін.

Тільки тісна співпраця НЕК України та громадських організацій дозволить подолати ті негативні явища в суспільстві, що спрямовані на порушення норм суспільної моралі.

Будь-який перехід до демократії вимагає мобілізації громадської думки. Враховуючи, що громадські організації виробляють надзвичайно важливі громадські блага: довіру, чесність та лояльність, а дані цінності складають частину так званого статутного капіталу суспільства, сприяють його довгостроковому прогресу, вони повинні стати тим інститутом саморегулювання, який дозволить формувати активну громадянську позицію щодо недопущення порушення норм суспільної моралі.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Безверха Т. Розвиток державної політики у сфері захисту суспільної моралі в Україні / Т. Безверха // Публічне адміністрування: теорія та практика. – №2 (6). – 2011. – Режим доступу: [http://www.drdu.dp.ua/zbirnik/2011-02\(6\)/11btvsmu.pdf](http://www.drdu.dp.ua/zbirnik/2011-02(6)/11btvsmu.pdf)
2. Сірик Д. Організаційно-правові форми участі громадян у діяльності виконавчої влади // Підприємництво, господарство і право. — 2008. — № 9. — С. 48—51.
3. Семиколонов В. Н. Мораль в інформаційному суспільстві : автореф. дис.... канд. філос. наук : 09.00.04 / Семиколонов Віктор Миколайович ; Тавр. нац. ун-т ім. В. І. Вернадського. — Сімферополь, 2006. — 19 с.
4. Чукут С. А. Генеза духовної культури: (управлінський вимір) / С. А. Чукут // Укр. акад. держ. упр. при Президентові України. — К. : 1999. — 256 с.
5. Тесліцький А.М. Роль громадських організацій в становленні громадянського суспільства / А.М. Тесліцький. // Науковий вісник Чернівецького університету. — №550. - 2010. — С.38-40.
6. Костицький В.В. Захист суспільної моралі як функція сучасної держави : монографія / В.В. Костицький. — Дрогобич: Коло, 2013. - 172с
7. Безверха, Т. В. Державне управління етнонаціональними відносинами в контексті формування української національної ідеї [Текст] : автореф. дис. канд. наук з держ. упр.: 25.00.01 / Т.В.Безверха. — Д. : ДРІДУ, 2008. — 21 с.
8. Русаков А. Ю. Связи с общественностью в органах государственной власти: Учеб. пособ. — СПб: Изд-во Михайлова В. А., 2006. — 238 с.

УДК 347.78(477)

СТАНОВЛЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНОГО СУСПІЛЬСТВА: ПРАВОВІ ОСОБЛИВОСТІ

Новицький А.М.

(д.ю.н., с.н.с., начальник НДЦ ПО Національного університету ДПС України)

Анотація. Статтю присвячено проблемам правового регулювання формування інформаційного суспільства в Україні через призму інституційної теорії.

Ключові слова. Інформація, інформаційне суспільство, інституційна теорія.

Аннотация. Аннотация. Статья посвящена проблемам правового регулирования формирования информационного общества в Украине через призму институциональной теории.

Ключевые слова. Информация, информационное общество, институциональная теория.

Annotation. Article is devoted to problems of legal regulation of information society formation in Ukraine through the prism of institutional theory.

Key words: information, information society, institutional theory.

Світові процеси що супроводжуються зміною суспільних відносин, особливістю яких стало цілий ряд технологічних, наукових, комунікаційних змін, отримали назву формування інформаційного суспільства. Вчені багатьох напрямків наукових досліджень відмічають вплив інформаційних технологій, інформатизації на всі сторони суспільного буття, сучасного життя, розвитку всього людства. Все сильнішим є вплив інформаційних технологій на формування суспільних відносин, все більше різних інформаційних «гаджетів» входить в життя кожної людини на планеті. Сучасні відносини багато в чому вже неможливо собі уявити без основного комунікаційного джерела – Інтернету. Саме ці зміни зумовлюють необхідність правового забезпечення нових особливих відносин, пов'язаних із інформаційними технологіями. Зміни, що проходять у суспільстві завжди відображають настрої людей, їх прагнення до удосконалення. Відповідно, держава, зі своїми інститутами, повинна гарантувати належне інституційне, адміністративне та правове забезпечення таких змін. Тому завданням даного дослідження є вивчення основних тенденцій щодо зміни в баченні правового та інституційного забезпечення формування інформаційного суспільства в Україні.